

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Za zdravé a krásné Holešovsko, spolek**, se sídlem Míru 316, Holešov, proti žalované: **Industry Servis ZK, a. s.**, se sídlem Tovární 1268, Holešov, zast. Mgr. Lukášem Rothanzlem, advokátem se sídlem Teplého 2786, Pardubice, za účasti: **I) Ing. J. Č., II) J. N.**, proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 2. 2013, čj. PAS/INF/05/2012, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 2. 2015, čj. 62 A 23/2013-139,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žádostí o informace ze dne 9. 11. 2012, podanou podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), žalobce požádal žalovanou o poskytnutí informací týkajících se mimo jiné příjmů osob zúčastněných na řízení I) a II), jež jsou ve vztahu k žalované v zaměstnaneckém poměru. Žalovaná rozhodnutím ze dne 26. 11. 2012, čj. INF/05/2012-4, žádosti částečně vyhověla, avšak ve vztahu k právě uvedeným informacím jejich poskytnutí s odkazem na ochranu osobních údajů odmítla. Odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítlo představenstvo žalované v záhlaví označeným rozhodnutím s tím, že zakladatelem žalované byly osoby soukromého práva a žalovaná byla založena za účelem podnikání, přičemž Zlínský kraj se majitelem akcií v důsledku smlouvy o převodu cenných papírů stal až později. Na požadované informace nadto dopadá ochrana ve smyslu § 8a informačního zákona.

[2] Krajský soud v Brně v záhlaví označeným rozsudkem obě rozhodnutí žalované, resp. jejího představenstva zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podala žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost, s níž spojila i návrh na přiznání jejího odkladného účinku. K tomuto uvedla, že spornou otázkou v nyní posuzované věci je poskytnutí informace; nepřiznáním odkladného by i případný úspěch stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti byl ryze akademický, neboť informace by již byly poskytnuty. *„V takové situaci by navíc vznikla zřejmá újma na právech osob zúčastněných na řízení a zprostředkovaně pak rovněž stěžovatelky, která by (byť respektujíc rozsudek správního soudu) do těchto práv poskytnutím*

požadovaných informací zasáhla.“ Přiznání odkladného účinku se dle stěžovatelky nedotkne nepřiměřeným způsobem práv třetích osob a není ani v rozporu s veřejným zájmem.

[4] Žalobce ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti konstatoval, že jde o institut mimořádný, přičemž v případě akceptování stěžovatelčiny argumentace, by tento musel být přiznáván v každém řízení, jehož předmětem by bylo poskytování informací. Stěžovatelka dle žalobce neprokázala, že by jí nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti hrozila nepřiměřená újma. Dle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, čj. 8 As 55/2012-62, č. 3155/2015 Sb. NSS, *„[z]veřejnění informace o výši jeho platu (mzdy) totiž za běžných okolností neznamená pro toho, kdo je placen z veřejných prostředků, žádnou podstatnou újmu.“* Hrozba nepoměrně větší újmy se navíc musí týkat konkrétně stěžovatelky, již nepřísluší hájit prostřednictvím návrhu na přiznání odkladného účinku zájmy jiných osob (zde osob zúčastněných na řízení).

[5] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, *„jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

[7] Rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem v projednávané věci žalobcem ve vyjádření k návrhu tvrzen nebyl a ani Nejvyšší správní soud jej neshledal. Zbývalo tedy uvážit, do jaké míry převažuje požadavek stěžovatelky nad zájmy žalobce, jinak vyjádřeno, zda okamžité splnění povinností vyplývajících pro stěžovatelku z napadeného rozsudku pro stěžovatelku představuje nepoměrně větší újmu než nevýhoda plynoucí z dočasné suspenze tohoto rozsudku pro žalobce.

[8] Při řešení této otázky Nejvyšší správní soud přiznal opodstatněnost námitce stěžovatelky upozorňující na fakt, že byla-li by sporná právní otázka vyřešena v řízení o kasační stížnosti v její prospěch, šlo by o úspěch ryze akademický; informace by mezitím již byly poskytnuty. Nejvyšší správní soud však zdůrazňuje, že tato námitka mohla být akceptována jen proto, že nešlo pouze o bezprostřední zájem stěžovatelky, ale zejména o zájmy osob zúčastněných na řízení, jejichž platové poměry by měly být zveřejněny. Tyto osoby se zatím k věci samé nevyjádřily, Nejvyšší správní soud by považoval za nesprávné o jejich zájmu nepřiznáním odkladného účinku *de facto* rozhodnout.

pokračování

[9] Výhrady žalobce vůči přiznání odkladného účinku považuje Nejvyšší správní soud především za vyjádření podpory právním názorům obsaženým v napadeném rozsudku, jejichž relevanci posoudí Nejvyšší správní soud v rámci meritorního rozhodnutí. Názor žalobce, že podmínky pro přiznání odkladného účinku musí být dány přímo u stěžovatelky a nikoli u osob zúčastněných na řízení, přehlíží fakt, že poskytnutím informací dotýkajících se platových poměrů těchto osob by se stěžovatelka mohla za jistých okolností sama vystavit újmám vyvolaným právními kroky těchto osob.

[10] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. dubna 2015

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu